

УДК 371.937

Ірина Рожелюк

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДО МОНІТОРИНГОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Стаття присвячена дослідженню теоретичних засад формування готовності майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності шляхом конкретизації психологічної структури їх професійної діяльності та концептуальних положень освітнього моніторингу. Сучасний статус викладача іноземної мови представлено в ролі організатора й менеджера іншомовної освіти, здатного до здійснення моніторингу якості академічних досягнень осіб, які вивчають іноземну мову, а також власної педагогічної діяльності. З врахуванням провідних функцій і способів

освітнього моніторингу сформульовано авторське визначення готовності майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності.

Ключові слова: діяльність, педагогічна діяльність, освітній моніторинг, моніторингова діяльність, функції і способи моніторингової діяльності, готовність до моніторингової діяльності, майбутній викладач іноземної мови, іншомовна освіта.

Рожелюк І. Теоретические основы формирования готовности будущих преподавателей иностранного языка к мониторинговой деятельности.

Статья посвящена исследованию теоретических основ формирования готовности будущих преподавателей иностранного языка к мониторинговой деятельности посредством конкретизации психологической структуры их профессиональной деятельности и концептуальных положений мониторинга в образовании. Современный статус преподавателя иностранного языка представлен его ролью как организатора и менеджера иноязычного образования, способного к осуществлению функций мониторинга качества академической успешности лиц, изучающих иностранный язык, а также своей педагогической деятельности. С учетом ведущих функций и способов мониторинга в образовании сформулировано авторское определение готовности будущих преподавателей иностранного языка к мониторинговой деятельности.

Ключевые слова: деятельность, педагогическая деятельность, мониторинг в образовании, мониторинговая деятельность, функции и способы мониторинга, готовность к мониторинговой деятельности, будущий преподаватель иностранного языка, иноязычное образование.

В умовах трансформування системи освіти як одного з головних джерел формування інтелектуального та соціокультурного потенціалу суспільства важливого значення набуває досягнення високої якості професійної підготовки педагогічних кадрів на рівні європейських вимог. Згідно з провідними положеннями сучасної європейської освітньої та мовної політики, національної доктрини й концепції модернізації системи освіти, які витлумачені в державних документах про освіту (Закони України «Про освіту», «Про вищу освіту», Національна доктрина розвитку освіти), сучасний викладач покликаний удосконалювати не тільки технологію озброєння підростаючого покоління ґрунтовними знаннями, вміннями й навичками, але й способи своєї управлінсько-організаторської та моніторингової діяльності [4, с. 542].

Різні аспекти підготовки педагогічних кадрів відбито в працях вітчизняних учених: організація й удосконалення навчального процесу у вищій школі (Є. Барбіна, Н. Кічук, С. Мельничук, А. Мороз, Н. Никандров, О. Падалка, О. Пехота, Л. Петухова, Г. Троцько, Л. Хомич); чинники активізації й оптимізації професійної підготовки педагогів (Т. Дороніна, М. Євтух, А. Киричук, Ю. Пелех, О. Цокур); формування в них науково-дослідницької (М. Князян, Г. Сомбаманія) й дидактичної (Б. Авраменко, П. Гусак, М. Левіна, І. Підласий, О. Савченко) культури та педагогічного артистизму (І. Андрейкова, І. Зязюн, О. Цокур). Принципове значення в контексті означеної проблеми мають дослідження, спрямовані на формування професійної готовності вчителя до організаційно-методичної (Л. Таланова) та оцінно-діагностичної (Л. Вейланде, Л. Подимова, Л. Прокоф'єва) діяльності.

Аналіз стану проблеми професійної підготовки майбутніх викладачів іноземної мови у вищій школі свідчить, що педагогами, лінгводидактами і психологами проведено значну роботу з розв'язання низки найважливіших теоретичних, практичних питань, пов'язаних із формуванням їхньої готовності до педагогічної діяльності. Проте, попри наявність низки педагогічних досліджень із вдосконалення систем вищої філологічної та іншомовної педагогічної освіти (Р. Булгаков, Л. Голубенко, О. Григорович, М. Князян, Н. Колесниченко, С. Ніколаєва), управління їх інноваційним розвитком (Н. Бібік, В. Олійник, Т. Сорочан, Ю Татур, А. Харківська), підготовки до реалізації функцій педагогічного менеджменту (Г. Загорченна, В. Радул, О. Цокур), моніторингу в освіті (С. Бабінець, О. Дахін, В. Кальней, С. Подмазін, Г. Полякова, С. Шишов), моніторингу в системі роботи сучасного вчителя (О. Коваленко, Л. Романишина, Р. Яковлева), проблема формування готовності майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності залишається недостатньо розробленою.

У ході аналізу теорії та практики досліджуваної проблеми виявлено суперечності між: потребою освітніх закладів у підвищенні якості освітніх вимірювань в умовах інформаційного середовища й недостатньою обізнаністю викладачів щодо сутності педагогічного моніторингу; об'єктивною потребою педагогічної практики в науково-методичному забезпеченні моніторингу в освіті і недостатнім рівнем володіння майбутніми викладачами іноземної

мови відповідними засобами, формами, методами моніторингових досліджень; потужним діагностичним потенціалом сучасних інформаційних технологій та їх фрагментарним застосуванням у навчально-виховному процесі з метою виміру рівнів академічних досягнень особистості.

Недостатня теоретична та практична розробленість проблеми актуалізує необхідність пошуку науково обґрунтованих можливостей оновлення процесу підготовки майбутніх викладачів іноземної мови до організації й здійснення функцій моніторингової діяльності.

Мета статті полягає в обґрунтуванні необхідності підготовки майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності в процесі професійно-педагогічної освіти шляхом розкриття її сутності й специфіки.

Методами дослідження стали: аналіз, систематизація, узагальнення наукової літератури з питань сутності і структури педагогічної діяльності викладача, конкретизація специфіки освітнього моніторингу, його провідних засад і функцій.

Поняття моніторингової діяльності викладача іноземної мови невід’ємно пов’язане з категорією «діяльність», а також поняттями «професійна діяльність» і «педагогічна діяльність», які традиційно складають предмет філософсько-соціологічних та психолого-педагогічних досліджень (Б. Ананьєв, О. Асмолов, Т. Балабанов, Г. Батишев, Л. Голубенко, М. Каган, Г. Костюк, О. Леонтєв, О. Лурія, Л. Таланова, О. Цокур та ін.). Дослідження смислового наповнення категорії діяльності дало змогу виокремити її як:

– усвідомлений та цілеспрямований процес, який передбачає перехід від мети, задуму до образу бажаного результату шляхом перетворення наявного матеріалу чи ситуації заради досягнення своєї мети, реалізації свого задуму (Д. Іванов);

– спосіб людського буття, що за своїм об’єктивно-фактичним змістом є організацією й управлінням взаємодією речей завдяки здійсненню певної мети, логіці якої й підкорений рух усього складу включених до неї речей (В. Лобастов), оскільки характеризується, насамперед, свободою у виборі і визначенні мети і результатів, а також засобів їх досягнення;

– явище, ініціатором і рушійною силою якого є конкретний індивід, який здатен поводитися інакше на будь-якому етапі встановленої послідовності дій (А. Жалинский).

Критеріями діяльності, як зазначає Д. Іванов, є такі:

– наявність у людини усвідомленої мети (задуму), тобто такої мети, що має для неї особистісний сенс; мета вказує на конкретний результат, якого можна досягти, задум спрямовує рух до певного результату проте ще недостатньо конкретизованого;

– усвідомлення людиною, чому саме цей результат має для неї цінність;

– наявність програми, плану досягнення цього результату (оцінка ситуації, постановка завдань, вибір засобів, оцінка ресурсів тощо);

– наявність періодично здійснюваної рефлексії процесу діяльності та її результатів відносно поставлених цілей чи задуму (тобто чи дійсно досягнуті результати, які були сформульовані в цілях) [3, с. 142].

Професійна діяльність визначається як професія, тобто як:

– обмежений вид трудової діяльності внаслідок історичного поділу праці;

– суспільно корисна діяльність;

– діяльність, що припускає спеціальну підготовку;

– діяльність, яка виконується за певну винагороду, моральну й матеріальну, що дає людині можливість не тільки задовольняти свої насущні потреби, але й є умовою її всебічного розвитку;

– діяльність, що забезпечує людині певний соціальний і суспільний статус [8, с. 26].

Через це професійну діяльність здебільшого тлумачать як вид трудової діяльності людини, що володіє комплексом спеціальних теоретичних знань і практичних навичок, придбаних у результаті спеціальної підготовки, досвіду роботи, або, як зазначають І. Скопилатов і О. Єфремов, як складну діяльність, що постає перед людиною як конституційований спосіб виконання чого-небудь, що має нормативно встановлений характер [4, с. 549]. Структура професійної діяльності, на думку А. Жалинського, складається з таких елементів: суб'єкти, а саме професіонали – носії тієї чи іншої діяльності; зміст професійної праці, яка полягає у виконанні професійних обов'язків та здійсненні відповідної професійної поведінки, яка пов'язана з виконанням відповідних доручень, робіт або з наданням професійних послуг (юридичних, медичних, освітніх та інших); способи здійснення професіоналами своїх обов'язків, їх праця, робота, витрати фізичної та інтелектуальної енергії; статус,

яким наділяються ці особи як професіонали; нормативно-ціннісна база тієї чи іншої діяльності, втілена у відповідній професійній галузі та професійній етиці [2, с. 129].

Отже, професійна діяльність – це вид трудової діяльності професіоналів, які володіють комплексом спеціальних теоретичних знань та практичних навичок, набутих у результаті спеціальної підготовки та досвіду роботи, мають високу ділову репутацію та володіють професійною етикою, зміст якої складається з доцільної зміни та перетворення навколишнього середовища шляхом виконання покладених на них особливих професійних обов'язків та здійснення наданих їм для цього прав.

Більшість дослідників ототожнюють професійну діяльність викладача з педагогічною діяльністю. Розглядаючи особистість викладача вищої школи, педагогічна діяльність визначається як активність, спрямована на підготовку висококваліфікованого спеціаліста, здатного знайти своє місце на ринку праці, активно включатися в політичну, суспільну, культурну та інші сфери життя суспільства [8, с. 45]. Н. Бордовська розуміє діяльність викладача як сукупність дій, спрямованих на пошук й систематизацію науково-практичних знань, їх методичну інтерпретацію з метою організації навчання через включення студентів у спільну наукову працю [1, с. 57]. У зв'язку з цим основними дидактичними функціями професійної діяльності викладача є:

– розробка робочої програми навчальної (наукової) дисципліни, її інформаційно-технологічного й науково-методичного забезпечення;

– викладання навчальної (наукової) дисципліни в контексті занурення студентів до наукового пізнання, організації та контролю якості їх навчально-пізнавальної та самостійно-пошукової роботи;

– сприяння професійно-особистісному зростанню студентів, підвищенню кваліфікації власної та колег по роботі.

Т. Федірчик, виділяючи так і характерні властивості педагогічної діяльності викладача, вказує, що це, по-перше, розумова і творча діяльність, яка персоніфікована й високо відповідальна; по-друге, це процес розв'язання безкінечної кількості педагогічних задач, кожна з яких передбачає усвідомлення кінцевої мети діяльності, способів її досягнення шляхом розв'язання багатьох стратегічних і тактичних завдань професійного навчання, виховання та розвитку, які

співвідносяться між собою і розв'язуються впродовж навчальної та позанавчальної діяльності студентів [11, с. 195]. В. Козаков розглядає педагогічну діяльність як багаторівневу систему і виокремлює дві групи елементів: організаційні (суб'єкт, процес, предмет, умови, продукт) і соціально-психологічні (мета, мотив, засоби, спосіб, результат) [6, с. 163]. І. Зязюн виокремлює дещо інші компоненти педагогічної діяльності, а саме: мету, суб'єкт, об'єкт, зміст, засоби, результат [8, с. 250]. Н. Кузьміна, обґрунтовуючи психологічну структуру діяльності педагога, серед її функціональних компонентів виділяє: гностичний, проектувальний, конструктивний, організаційний, комунікативний [7, с. 111]. Враховуючи основні функції викладача, І. Харламов виділяє такі складові його педагогічної діяльності: діагностичну; орієнтаційно-прогностичну; конструктивно-проектувальну; організаторську; інформаційно-пояснювальну; комунікативно-стимулюючу; аналітико-оцінювальну; дослідницько-творчу [12, с. 347].

Отже, означене вище дає підставу стверджувати, що під професійною діяльністю викладача іноземної мови слід розуміти ієрархічно організовану систему різних видів його функціональних обов'язків, спрямованих на пошук, здобуття і систематизацію наукового знання, конструювання його в навчальну дисципліну, організацію і стимулювання навчально-пізнавальної діяльності тих, хто вивчає іноземну мову, щодо оволодіння цим знанням, а також оцінку і контроль якості їхньої іншомовної освіти і полікультурного виховання шляхом виміру рівнів їх академічної успішності задля створення більш сприятливих умов розвитку мовної особистості. Наявність у структурі професійної діяльності викладача іноземної мови діагностичної та аналітико-оцінювальної функцій вказує на особливу складову – моніторингову діяльність, яка в контексті ключових принципів побудови систем менеджменту якості іншомовної освіти та освітньої практики зовнішнього незалежного тестування набуває особливого значення.

Спираючись на доробок відомих науковців, які досліджували особливості моніторингу якості освіти (О. Локшина, Т. Лукіна, О. Ляшенко, О. Майоров, В. Мокшеев, А. Приходько) та застосування засобів моніторингу в системі роботи сучасного вчителя (С. Бабінець, О. Дахін, В. Кальней, О. Коваленко, С. Подмазін, Г. Полякова, С. Шишов, Р. Яковлева), серед функцій

моніторингової діяльності викладача як провідного суб'єкта та організатора іншомовної освіти правомірно означити наступні:

– інформаційно-аналітична функція, спрямована на вияв реального стану керованої й керуючої підсистем іншомовної освіти, його аналіз і доведення до відома членів учнівського й педагогічного колективів та шкільної адміністрації (інформація має бути адекватною можливості її сприйняття на кожному з рівнів управління; наочна форма подання інформації має носити структурований характер і мати однозначність у тлумаченні отриманих даних; інформація має надходити оперативно та систематично, спиратися на науково обґрунтований механізм освітніх вимірювань;

– мотиваційно-цільова функція, що направлена на стимулювання інтересів усіх учасників іншомовної освіти на підвищення якості власної діяльності, виходячи з особистих й суспільних цілей, відповідно до мобілізації наявних ресурсів та потенційних індивідуальних можливостей;

– проектувально-прогностична функція, що, припускаючи побудову концептуально-технологічної моделі моніторингового дослідження, визначає співвіднесення його цілі і завдань основним етапам з урахуванням певних принципів і критеріїв оцінки прикінцевих результатів;

– організаційно-виконавська функція припускає практичну реалізацію спроектованої моделі моніторингового дослідження через впровадження відповідних програм освітніх вимірювань, технологій, управлінських рішень;

– діагностична функція спрямована на застосування надійного й апробованого інструментарію моніторингу якості діяльності провідних суб'єктів освітньо-виховного процесу, що забезпечує функціонування іншомовної освіти;

– регулятивно-корекційна функція зорієнтована на внесення коректив у зміст та технології освітньо-виховного процесу за допомогою оперативних способів і засобів управління якістю шкільної іншомовної освіти як системою її управлінської підтримки на заданому рівні.

Аналіз та узагальнення результатів досліджень Т. Байназарової, О. Васильєвої, І. Драч, Т. Лукіної, В. Приходька дали змогу виокремити провідні способи моніторингової діяльності викладача

іноземної мови як організатора й менеджера іноземномовної освіти, серед яких варто згадати такі:

– збирання інформації: спостереження, анкетування, аналіз документів, результатів діяльності учнів, які опановують іноземні мову, та вчителів іноземної мови;

– обробки інформації: педагогічний аналіз, факторний аналіз, педагогічна діагностика, педагогічне оцінювання (протоколи обстеження, бланки методик, тестів, відповідей, опитувальні аркуші), метод експертних оцінок, педагогічна експертиза, метод парних порівнянь, методи класифікації;

– накопичення й представлення результатів моніторингу: діаграми, гістограми, графіки, аналітичні довідки, експертні висновки, комп'ютерні бази даних, атестаційні аркуші тощо;

– перевірки вірогідності результатів моніторингу: експертний метод, статистичні методи, кореляційний аналіз та ін.;

– використання результатів моніторингу: методи вироблення управлінських рішень, методи структуризації, характеристизації й оптимізації, методи соціального прогнозування, методи соціально-психологічного управління, морфологічний аналіз, метод екстраполяції тенденцій [5, с. 91].

Отже, очевидно, що здійснення функцій моніторингової діяльності в системі іноземномовної освіти – процес дуже складний і тривалий, який передбачає чітке дотримання такої послідовності дій:

– на першому етапі: цілепокладання та планування моніторингового дослідження у вигляді визначення мети, завдань, об'єкта дослідження; складання програми моніторингу: визначення термінів і процедур; підбір та підготовка (навчання) експертів; визначення критеріїв та показників оцінювання; вибір методів і засобів дослідження;

– на другому етапі: розроблення й апробація інструментарію відповідно до визначених попередньо методів та завдань моніторингу (тестів, анкет, кваліметричних моделей тощо); підготовка інструктивно-методичних матеріалів для експертів усіх рівнів та учасників моніторингу; вибір статистичних і математичних методів обробки та обрахунку одержаних результатів моніторингу; практична реалізація програми моніторингу шляхом проведення пілотного (підготовка учасників, проведення інструктажу) та основного (констатувального) дослідження;

– на третьому етапі: збір та обробка результатів шляхом аналізу та інтерпретації результатів моніторингового дослідження, узагальнення статистичної інформації, виявлення факторів впливу, підготовки рекомендацій для адміністрації школи щодо здійснення корекції в організації іншомовної освіти з метою усунення негативних факторів, формування освітньої та мовної політики, конкретизації способів керування учнівським та педагогічним колективом школи.

Отже, означене вище доводить, що проведення моніторингу іншомовної освіти потребує наявності в майбутніх викладачів іноземної мови професійно важливого новоутворення їх особистості, яка повинна бути сформованою вже під час їхньої фахової підготовки у вищому навчальному закладі.

Під готовністю до моніторингової діяльності ми розуміємо здатність майбутнього викладача іноземної мови до планування, проведення й узагальнення результатів освітніх вимірювань шляхом інтеграції відповідних психолого-педагогічних та математико-статистичних знань, практичних умінь й досвіду з педагогічного менеджменту й моніторингу в системі іншомовної освіти, вияву гуманістичних цінностей і морально-етичних властивостей під час оцінки якості академічних досягнень учнів, які вивчають іноземну мову і культуру. Це динамічне й системно структуроване новоутворення особистості майбутнього викладача іноземної мови, структура якого містить такі компоненти:

– когнітивний (система знань із предметних сфер «Іноземна мова», «Психологія навчання», «Педагогіка» та «Методика викладання іноземної мови», на основі яких формуються граматична, стилістична, лінгво-комунікативна, лексична, соціокультурна, стратегічна, лінгво-дидактична компетенції та психолого-педагогічні знання з планування, організації й моніторингу якості шкільної іншомовної освіти);

– діяльнісний (сукупність лінгво-комунікативних та педагогічних умінь, що забезпечують становлення позитивного педагогічного досвіду у сфері керування й удосконалення змісту, форм і методів шкільної іншомовної освіти та педагогічного моніторингу й менеджменту);

– мотиваційний (сукупність мотивів, потреб, інтересів і ціннісних орієнтацій щодо здійснення супроводу, інтелектуальної

допомоги й освітніх послуг у сфері навчання іноземної мови і культури, моніторингових розвідок щодо вияву його якості);

– особистісний (сукупність професійно важливих для здійснення педагогічної діяльності здібностей і якостей особистості як суб'єкта полікультурного виховання й розвитку учнів засобами навчального предмета «Іноземна мова», а також як менеджера шкільної іншомовної освіти).

Перспективи подальших досліджень означеної проблеми полягають у виявленні педагогічних умов формування готовності майбутніх викладачів іноземної мови до моніторингової діяльності у процесі їх фахової підготовки.

Література

- 1. Бордовская Н. В.** Методика оценки качества деятельности преподавателей вуза : [метод. рекомендации] / Н. В. Бордовская, Е. В. Титова. – СПб. ; Архангельск : [б.и.], 2003. – 72 с.
- 2. Жалинский А. Э.** Введение в специальность «юриспруденция». Профессиональная деятельность юриста / А. Э. Жалинский. – М. : Проспект, 2008. – 368 с.
- 3. Иванов Д. А.** Экспертиза в образовании / Д. А. Иванов. – М. : Издательский центр «Академия», 2008. – 336 с.
- 4. Концепція** забезпечення якості вищої освіти України // Імператив якості : вчимося цінувати і оцінювати вищу освіту : [навч. посібник] / [за ред. Т. Добка, М. Головянко, О. Кайкової та ін.]. – Л. : Компанія «Манускрипт», 2014. – С. 540-570.
- 5. Лукіна Т. О.** Моніторинг якості освіти : теорія і практика / Т. О. Лукіна. – К. : Шкіл-світ, 2006. – 128 с.
- 6. Козаков В. А.** Психологія діяльності та навчальний менеджмент : [підруч.] : в 2-х ч. Ч. 1. Психологія суб'єкта діяльності / В. А. Козаков. – К. : КНЕУ, 1999. – 244 с.
- 7. Кузьмина Н. В.** Профессионализм личности преподавателя и мастера производственного обучения / Н. В. Кузьмина. – М. : Высш. шк., 1990. – 119 с.
- 8. Педагогічна майстерність** : [підручник] / І. А. Зязюн, Л. В. Крамущенко, І. Ф. Кривонос та ін.; [за ред. І. А. Зязюна. – 3-те вид., допов. і переробл.]. – К. : СПД Богданова А. М., 2008. – 376 с.
- 9. Пряжников Н. С.** Психология труда : [учеб. пособие для студ. высш. учеб. заведений] / Н. С. Пряжников, Е. Ю. Пряжникова. – 5-е изд., стер. – М. : Издательский центр «Академия», 2009. – 480 с.
- 10. Скопылатов И. А.** Управление персоналом / И. А. Скопылатов, О. Ю. Ефремов. – СПб. : Изд-во Смольного ун-та, 2000. – 400 с.
- 11. Федірчик Т. Д.** Науково-педагогічна діяльність викладача вищого навчального закладу : структурно-компонентний аналіз / Т. Д. Федірчик // Освіта регіону. – 2010. – № 2. – С.194-199.
- 12. Харламов И. Ф.** Педагогика : [учеб. пособие] / И. Ф. Харламов. – М. : Юрист, 1997. – 512 с.

SUMMARY

Rozhelyuk I. Theoretical bases of formation of readiness of future foreign language teachers to the monitoring activities.

The article is devoted to the research of theoretical bases of formation of readiness of future foreign language teachers to monitoring activities by means of psychological structure specifying their professional activities and concepts of monitoring in education. Current status of the foreign language teacher is represented by his/her role as an organizer and manager of foreign education, capable of monitoring the implementation of the quality features of the academic success of those studying a foreign language, as well as to identify the level of his/her pedagogical activity.

It has been specified that the professional activity of the foreign language teacher should be understood as hierarchically organized system of different types of his/her functional responsibilities, aimed at seeking, receiving and systematizing scientific knowledge, constructing it in a scientific discipline, organizing and promoting scientific and cognitive activity of those who study a foreign language in order to master the knowledge, as well as to evaluate and monitor the quality of their foreign education and multicultural upbringing by measuring the levels of their academic success to create more favourable conditions for the development of language personality. The presence in the structure of the professional activity of the foreign language of a diagnostic and analytical assessing function indicates on a special component of the monitoring activities, which in the context of the key principles of quality management system of foreign education and educational practice of external independent testing acquires special significance.

Given the major functions and ways of monitoring in education the author formed a definition of readiness of the future foreign language teachers to the monitoring activities. Readiness to monitoring activity refers to the ability of the future teacher of a foreign language to planning, implementation and generalization of the results of educational measurement by integrating relevant psycho-pedagogical and mathematical and statistical knowledge, practical skills and experience in the pedagogical management and monitoring of the system of foreign education, detection humanistic values and moral and ethical features during the evaluation of quality of the academic achievements of students who study a foreign language and culture. It has been proved that this is a dynamic and systematically structured neoplasm of the personality of the future foreign language teacher, whose structure consists of four major components: cognitive, active, motivational and personal.

Key words: activity, pedagogical activity, monitoring in education, monitoring activity, functions and ways of monitoring, readiness to monitoring activity, future foreign language teacher, foreign language education.